

[Jytte Røge.]

beslægtede uddannelsesområder. Når man nu kender ministerens forkærlighed for at integrere forskellige uddannelser, kan man nok blive lidt nervøs ved tanken om, hvad denne udbygning kan indebære. Jeg husker udmærket, at da handelsskolerne og de tekniske skoler kom ind under undervisningsministeriet, ja, så resulterede det i, at vi fik EFG-uddannelserne, og det har efter vor mening ikke været lykken.

Vi er da helt enige om, at med adgangs-begrænsningen til de langvarige, videregående uddannelser må vi satse på nye, kortere uddannelser, men det må ikke være sådan, at disse uddannelser ødelægger de uddannelser, der hidtil har fungeret tilfredsstillende.

Det står heller ikke klart for mig, hvilke adgangs-betingelser der skal erstatte realeksamen.

Vi må med beklagelse konstatere, at denne overflytning betyder en forøget udgift for skatteborgerne, idet tilskuddet fra De Grafiske Fags Sammenslutning bortfalder.

Fremskridtspartiet kan derfor ikke stemme for dette lovforslag.

Lone Dybkjær (RV):

Vi plejer normalt ikke her at skulle repetere, hvad formålet med lovforslagene er. Det plejer socialdemokratiet og andre i hvert fald at have gennemgået, før jeg kommer op på talerstolen. Der er åbentbart forskellige opfattelser af, hvad det egentlig er, der er ved at ske her. Jeg opfatter det sådan, at det, vi skal diskutere, er sådan set ikke overgangen fra handelsministeriet til undervisningsministeriet, for det har vi ikke noget at gøre med, men mere det principielle formål, som denne højskole skal have.

Efter det radikale venstres opfattelse indeholder dette lovforslag så mange både principielle og mere detailprægede spørgsmål, at det faktisk ikke er muligt for os på det nuværende grundlag at tage endelig stilling til lovforslaget. Jeg skal her forsøge at angive nogle af de ting, som vi mener bør drøftes nærmere, og derudover forudsikke en række spørgsmål i undervisningsudvalget.

Der kan være megen logik i at overflytte Den grafiske Højskole til undervisningsministeriet, hvis det navnlig er uddannelsesområdet, man vil satse på. I modsætning til fremskridtspartiet mener vi altså, at det kan være naturligt at samle alle undervisningsinstitutionerne under undervisningsministeriet. Men det fremgår ikke – i hvert fald ikke så vidt jeg har kunnet læse

det – hvordan fordelingen af medarbejdernes tid og arbejde egentlig er i dag imellem uddannelse, forskning, rådgivning og anden servicevirksomhed. Hvis man ønsker at opretholde en stærk kontakt til erhvervslivet, sådan som det sådan set er sagt i bemærkningerne til lovforslaget, så er det nok min opfattelse, at man gør det bedst ved at bevare Den grafiske Højskole som et teknologisk institut.

Jeg tror, vi efterhånden må erkende, at det er meget vanskeligt for uddannelsesinstitutionerne, hvad enten de har forskning eller ej, at opretholde den snævre kontakt til erhvervslivet. Jeg synes, det er nogle erfaringer, vi nødvendigvis må tage ind i arbejdet. En masse af de initiativer, vi har taget i de senere år, er ikke blevet særlig vellykkede på dette område.

Det er et spørgsmål, hvor i undervisningsministeriet denne institution skal placeres. Det står der, så vidt jeg ved, heller ikke noget om. Jeg har opfattet det, som om institutionen er placeret under de erhvervsfaglige uddannelser, selv om institutionen, altså højskolen, har forskning. Også her synes jeg der må dukke en række spørgsmål op i forhold til de øvrige uddannelser og selvfølgelig navnlig i forhold til EFG-uddannelser og den slags.

Det fører mig over i et af de problemer, som vist også hr. Bertel Haarder rejste, nemlig hvilket behov der egentlig er for den grafiske uddannelse i dag, og hvilke behov der vil være i fremtiden. Der står faktisk stort set ingenting om det i lovforslaget, og det synes jeg man savner, når man skal diskutere dette spørgsmål.

Det hænger også sammen med, hvilket niveau uddannelsen skal ligge på, om det er en mere teoretisk eller en mere praktisk uddannelse, vi skal have, om vi skal lægge vægt på den håndværksmæssige side eller på den mere teoretiske, forskningsmæssige side.

Jeg synes også, man er nødt til at diskutere, hvilket behov der er for forskning. Hr. Bertel Haarder var inde på, at det var udmærket med tabellen, men vi savner unægtelig Danmark i dette lille tabelværk; det gør det lidt vanskeligt at vurdere, hvor meget man i virkeligheden satser på forskningsområdet.

Endelig er der en lang række mere detaljerede spørgsmål og kommentarer til selve lovforslaget, f. eks. vedrørende ledelsen af højskolen, nye lokaler for højskolen, adgangs-betingelserne og den slags ting, som vi gerne vil diskutere i undervisningsudvalget.

Konklusionen er altså, at vi ikke i dag kan